

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

ا.م. شیرى
۱۹ فبروری ۲۰۲۴

آیا ایران می‌تواند ظرف یک هفته بمب هسته‌ای بسازد؟

در گزارش مؤسسه علوم و امنیت بین‌المللی امریکا (ISIS) آمده است: ایران اکنون اورانیوم با درجه غلظت کافی برای تولید اولین سلاح هسته‌ای خود در عرض یک هفته و در مجموع، شش کلاهک هسته‌ای ظرف یک ماه در اختیار دارد.

نویسندگان این گزارش معتقدند با توجه به این که روابط ایران با غرب در سطح بسیار پائینی قرار دارد، اکنون توانایی تهران در زمینه فناوری نظامی هسته‌ای بیش از هر زمان دیگری قابل توجه است. به نظر آن‌ها، این کشور فرصت‌های عظیمی برای یک جهش بلند رو به جلو دارد. در حال حاضر، ایران قادر به تولید چنان حجمی از اورانیوم غنی شده تا ۶۰ درصد است که تنها بخشی از آن برای ساخت سلاح هسته‌ای در عرض یک هفته کفایت می‌کند.

نویسندگان گزارش بر این باورند که در حال حاضر می‌توان در مورد ساخت ۶ کلاهک هسته‌ای توسط ایران در ماه صحبت کرد و تا پنج ماه دیگر این کشور ممکن است ۱۲ کلاهک تولید کند. با این حال، بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی خاطرنشان می‌کنند، اگر ایران به آن‌ها اجازه بازرسی ندهد، تشخیص این نقض برای بازرسان آژانس دشوار خواهد بود.

کارشناسان امریکائی نتیجه می‌گیرند: «ایران از توانائی کافی برای تولید حجم زیاد اورانیوم غنی‌شده و رسیدن به سطح غنی‌سازی تا ۹۰ درصد، یعنی اورانیوم با درجهٔ تسلیحاتی برخوردار است». آن‌ها خاطرنشان می‌سازند که «ایران اهداف بلندپروازانه برای توسعهٔ برنامهٔ غنی‌سازی خود دارد و برای دستیابی به ده‌ها هزار سانتریفیوژ پیشرفته با سطوح مختلف غنی‌سازی و ده‌ها هزار کیلوگرم اورانیوم غنی‌شده تلاش می‌کند».

در گزارش **مؤسسه علوم و امنیت بین‌المللی امریکا** گفته می‌شود که ایران با داشتن ذخایر رو به رشد خود می‌تواند به سرعت «اورانیوم با درجهٔ تسلیحات کافی برای یک زرادخانهٔ هسته‌ای کوچک» تولید کند. در این صورت، شرایط برای غرب، به ویژه اگر دسترسی ایران به دستگاه‌های حمل سلاح هسته‌ای را در نظر بگیریم، بسیار دشوار خواهد شد.

لازم به ذکر است که در سال ۲۰۱۵، ایران و پنج عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل باضافهٔ المان [۵+۱]، برنامهٔ جامع اقدام مشترک [برجام] را امضاء کردند. طبق مفاد آن، تهران باید در ازای لغو تحریم‌های بین‌المللی و یکجانبه، توسعهٔ برنامهٔ هسته‌ای خود را به اهداف منحصراً صلح‌آمیز محدود می‌کرد. اما پس از اعلام ترمپ مبنی بر خروج امریکا از این توافق، تهران گفت که مذاکره با واشینگتن بیهوده است و پس از آن به توسعهٔ برنامهٔ هسته‌ای خود ادامه داد.

امروزه بسیاری از کارشناسان بر این باورند که تشدید فعالیت نیروهای طرفدار ایران در خاورمیانه به این دلیل است که تهران ممکن است در آیندهٔ بسیار نزدیک سلاح هسته‌ای خود را تولید کند و این، یک تحول بسیار ناخوشایند برای دولت نتانیاهو و همچنین برای دولت بایدن خواهد بود.

نقل از: [ساوتسکایا راسیا](#) [روسیهٔ شوروی]، وبسایت حزب کمونیست فدراسیون روسیه

پی‌نوشت:

امریکائی‌های تا دلشان می‌خواهند، بگذار جفنگ ببافند! اما حالا نوبت ما ایرانی‌ها، از جمله، «من» است سؤال کنم: آیا مقامات وقت ایران، به ویژه، آن‌هایی که به امید لغو تحریم‌های «آقای جهان» راضی به نشستن در پشت میز مذاکره با ۵+۱ شدند، هیچ درسی از دیگران، مثلاً، از تجارب اعمال تحریم‌های غرب علیه اتحاد شوروی یا فدراسیون روسیه، جمهوری سوسیالیستی کوبا، جمهوری دموکراتیک خلق کوریا و سایر تحریم‌شدگان آموخته بودند؟

اگر آری، پس چرا رفتند پای میز مذاکره؟ مگر تجربهٔ کشورهای تحت تحریم نشان نداده است که قلدر جهان هرگز تحریم‌هایش را لغو نخواهد کرد! و آیا آن‌هایی که به امید لغو تحریم‌ها، ایران را به پای میز مذاکره کشاندند، از این اصل حیاتی واقعا بی‌خبر بودند که «عاقلان از تجربهٔ دیگران می‌آموزند و ابلهان خود تجربه می‌کنند»!

و اگر نه، پس به چه حسابی و با امیدواری به چه چیز حق مسلم کشورمان را به مذاکره گذاشتند و برجام را امضاء کردند؟

البته، پرسش من و ما ایرانی‌های میهن‌دوست و دلسوز وطن تنها این نیست، بلکه هزاران است. با این حال، می‌خواهم فقط یکی دو پرسش دیگر از ملا حسن فریدون روحانی، رئیس‌جمهور وقت و دار و دستهٔ حامی او ببرسم. اما قبل از طرح سؤال کمی توضیح: یادمان نرفته که این آقای رئیس‌جمهور، نمی‌دانم چند سال برای اخذ دکترا در کشور ملکهٔ فحیمهٔ انگلیس اقامت داشته و تحصیل «علم» می‌کرده، بعد از امضای برجام در اجتماع مردم تهران فرمایش فرمودند: «...کاسبان تحریم، ناراحتید که تحریم‌ها برداشته می‌شوند... از کجا آب و صابون بیاریم صورتان را بشوریم!» و جوانان طرفدار خود را با تی‌شرت‌های منقش به پرچم امپریالیسم امریکا در خیابان‌ها به رقص و پایکوبی

تشویق کرد... مضحکه این است که آقای دکتر، رئیس جمهور «با سوات»، تحصیل کرده انگلیس، الان نمی‌دانم ولی انگار تا آن موقع فرق مصادر «شستن با شوریدن یا شوراندن» را تشخیص نمی‌داد: «بشوریم»!

اما حالا سوال: من به عنوان یک ایرانی می‌پرسم از کجا آب و صابون بیارم صورت آقای «دکتر» رئیس جمهور کنید مک‌فارلن به دست، «با سوات»، دروغگو و داندۀ زبان جهان را «بشورم»؟

شاید او و همپالگی‌هایش در صدد توجیه برآیند، که بعله، چون دونالد ترامپ، رئیس جمهور «آقای جهان» و یکی از سرده‌های گردن کلفتان بین‌المللی از برج‌های خارج شد، تحریم‌ها لغو نشدند. در این صورت، گمان نمی‌رود آن‌ها فراموش کرده باشند که برج‌ها در سال ۲۰۱۵ امضاء شد، اما ترامپ در بهار سال ۲۰۱۸ برج‌ها را پاره کرد. و لذا، برای لغو تحریم‌ها، سه سال وقت، نه تنها کافی، حتی زیادی بود.

سوال آخر این که، آیا ملا حسن روحانی نباید پاسخگوی دروغ‌گوئی‌ها و خیانت‌هایش به کشور باشد؟

اگر آری! پس، کو و کی؟ و اگر قوه قضائیه کشور معتقد است نه! در این صورت، بنده عرض قابلی ندارم، جز این که می‌دانم انرژی هسته‌ای حق انحصاری هیچ کشوری نیست و استفاده از آن، چه برای مقاصد صلح‌آمیز و چه با اهداف دفاعی- نظامی حق مسلم همه کشورها، به ویژه، ایران است که بعد از انقلاب بهمن سال ۱۳۵۷ به این سو، همواره از سوی غرب به سردگی آمریکا به انحاء و اشکال مختلف تهدید می‌شود.

ناگفته روشن است که از میان هشت کشور دارنده زرادخانه تسلیحات هسته‌ای، تنها آمریکا از سلاح اتمی علیه بشر استفاده کرده و بارها بمب‌های حاوی اورانیوم ضعیف شده بر سر مردم بی‌دفاع افغانستان، عراق و دیگر کشورهای مورد هجوم خود ریخته است. افزون بر این، لازم به ذکر است که آمریکا در سال ۱۹۴۹ برای بمباران اتمی ۳۰۰ شهر اتحاد شوروی برنامه‌ای با عنوان در ایشوت تنظیم کرده بود. اما به دنبال آزمایش بمب هسته‌ای اتحاد شوروی آن را لغو کرد.

ضمناً، کمترین تردیدی در این امر نیست که اگر جمهوری دموکراتیک خلق کوریا زرادخانه هسته‌ای خود را به موقع تکمیل نمی‌کرد تا کنون امپریالیسم آمریکا خاک آن را مانند بخش جنوبی شبه‌جزیره کوریا، لائوس، کامبوج، فیلیپین، ژاپن... یوگسلاوی، عراق، افغانستان، لیبیا و غیره به توبره کشیده بود.

بنابراین، ایران باید با اجتناب اکید از اشتباه لیبیا و با توجه به این که آمریکا علاوه بر خاک خود، زرادخانه کاملی نیز در قلمرو آلمان، اسرائیل و ترکیه دایر نموده، کشتی‌های مسلح به سلاح اتمی آن در ابحارها و اقیانوس‌ها دائماً پرسه می‌زنند، روسیه و پاکستان، همسایگان دیوار به دیوار ما به تسلیحات اتمی مسلح هستند، مصرانه بر این باورم که اگر ایران ما نیز تسلیحات اتمی خود را تولید کند، آسمان اصلاً به زمین نمی‌آید. طرفه این که ایران خلاف امپریالیسم آمریکا که تمام تاریخ نحس خود را در جنگ و حمله به سر برده، طی دو قرن اخیر به هیچ کشوری حمله نکرده است.

۲۹ بهمن- دلو ۱۴۰۲